

get væsentligt til, at denne Lov ikke vil gaa igennem i Øjeblikket. Jeg skal ikke nægte, at den Gang jeg saa den højtærede Landbrugsministers Udnævnelse til denne Post, kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa, hvordan det skulde gaa med Huslodderne, da den højtærede Minister jo i sin Tid havde taget temmelig stærk Stilling mod Forslaget i Landstinget. Skønt den højtærede Minister altsaa nu har forelagt Lovforslaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, er det vel ikke skjult for nogen, at den højtærede Minister i alt væsentligt sympatiserer med Landstinget, ja, endog-saa med den mest reaktionære Fløj i dette Ting. Men jeg tror alligevel, at denne Lov har temmelig gode Udsigter. Jeg tillod mig for kort Tid siden ved Behandlingen af et andet Lovforslag her at udtale, at det vedkommende Lovforslag manglede de nødvendige Betingelser for at gaa igennem, manglede den nødvendige Stemning, baade i Befolkningen og her i Tinget, for at blive ophøjet til Lov. Noget andet er Tilfældet med dette Forslag. Her er netop den Stemning, som bør være til Stede ved ethvert Lovforslags Gennemførelse, i høj Grad til Stede i Befolkningen. Jeg tror, at selv om det høje Ting her oven over i Øjeblikket stamper imod, vil det dog ikke nytte det noget. Det skal snart komme til at give efter, thi ikke alene mellem Almuen paa Landet, men jeg kan godt sige i hele Landbefolkningen, ogsaa blandt vore Godsejere, er der Stemning for denne Lovs Gennemførelse, saa jeg tror nok, at det høje Ting skal komme til at give efter. Jeg er derfor glad ved de Udtalelser, som ere komne her i Dag, særlig fra Flertallets Side, om, at man vil fastholde den Stilling, Folketinget tidligere har indtaget, thi skulle vi gaa længere ned, tror jeg, at vi skyde over Maalet. Vi tør da nære det Haab, at Forslaget snart skal gaa igennem i denne Form, selv om Landstinget i Øjeblikket stiller sig hindrende i Vejen derfor.

Scavenius: Jeg har kun en kort Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen), idet jeg efter en Samtale med ham kan gaa ud fra, at naar han i Gaar nævnte det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds, mente han Medlemmet for Sorø Amts 4de Valgkreds, mig. I sin Iver for at finde et Objekt for sin Harme over de Gaardejere og Godsejere, der, som han sagde, mente, at det var saa overordentlig

let for en Arbejdsmand at samle den Sum, der her er Tale om, gaar det ærede Medlem lovlig vidt, naar han i denne Forbindelse nævner mig. Jeg har ikke sagt et Ord derom. Det ærede Medlem maa enten ikke have hørt, hvad jeg sagde, eller ogsaa ganske have misforstaaet mig. Da jeg talte om dette Punkt, sagde jeg, at naar der skulde være Tale om at samle disse Penge, maatte det være i den yngre Alder, thi man kunde ikke ret vel vente, at en Arbejdsmand i den ældre Alder mellem 30 og 50 Aar skulde faa samlet saa meget sammen, naar han først havde stiftet Familie. Det var det, jeg sagde, og ikke andet, jeg udtalte mig aldeles ikke om det mere eller mindre lette i at samle den omhandlede Sum, jeg fremhævede tværtimod, at efter min Overbevisning maatte man i alt Fald for de 5 Aar, for hvilken Loven her blev given, blive ved den Sum, som er forlangt herfra fra Arbejderens Side for, at han kunde faa et saadant Laan, nemlig en Tiendedel. Det udtalte jeg, saa at det ærede Medlem tog ganske fejl. I øvrigt vil jeg dog sige, at jeg heller ikke ser rettere, end at det Grundlag, paa hvilket Loven forlod dette Ting i Fjor, er det, der maa fastholdes, og at det er i Overensstemmelse med Kommissionens Flertals Forslag saa temmelig paa de væsentligste Punkter. Men det forhindrer naturligvis ikke, at man, naar der paa et eller andet Punkt f. Eks. i Spørgsmaalet om Renten kunde findes andre Veje, ad hvilke man kunde give denne Klasse af Befolkningen den samme Lettelse, som vi have villet give, naar der altsaa kunde tænkes andre Veje, som vare mere tiltalende for det høje Landsting, lige saa godt kunde gaa disse; men Forhandlinger herom komme vi nok til, naar Sagen gaar i Fællesudvalg. Et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. I. Jensen) talte om det umulige i noget saadant, fordi det deroppe fra var erklæret for umoralsk at give Gaver. Jeg tror nu ikke, man skal tage et saadant Udtryk alt for nøje. Hvis det er umoralsk, ja, saa har vist baade det ene og det andet Ting været med til noget umoralsk. Den Slags Udtryk skal man ikke hænge sig alt for nøje i. Det, at den Del af Landstinget, som gik med til at behandle denne Lov og give den en Form, som efter min Mening i Virkeligheden forlader det strenge Princip om overhovedet ikke at give noget paa dette Omraade, sluttelig fik Overvægten, giver mig ogsaa Haab om, at naar man